

Українські ВІСТІ

Неділя, 6 липня 1947 р.

UKRAINIAN NEWS

Число 36 (94) Рік III

Часопис виходить тричі на тиждень: у середу, п'ятницю і неділю

Читайте сьогодні:

- Міжнародна інформація (стор. 1).
- Борж Лисянський. Одна із занедбаних справ (стор. 2).
- О. Наморчук. Гірки розчарування і променисті надії (стор. 2).
- Панамериканська унія (стор. 2).
- С. Підгайний. „Ясир“ (стор. 3).
- А. Юрняк. Під знаком єдності (стор. 3).
- Серафим Стінянський. З приводу статті „Крізь призму державности“ (стор. 4).

Адреса редакції й адміністрації: Neu Ulm, Ludwigstrasse 10.

Конференція трьох зазнала фіяска!

* МАНЛЯ. (ГА). 3 липня. Завтра Філіппінська республіка відзначить першу річницю свого незалежного існування.

* ФРАНКТУРТ. (ББС). 3 липня. Говорячи про неуспіх паризьких нарад, військовий губернатор американської зони Німеччини ген. Клей сказав, що тепер Франція очевидно приєднається до англо-американського об'єднання зон. Советському Союзу також завжди раді, - зазначив генерал.

* ПРАГА. (ББС). 3 липня. Між Чехо-Словацькою та Аргентиною укладено угоду, на підставі якої Чехо-Словацьчина одержуватиме аргентинське збіжжя, а за те постачатиме Аргентині виробами сталобробної промисловости.

День американської незалежності

ВАШІНГТОН. (РШТ). 4 липня. Сьогодні американський народ святкує 171 роковину проголошення своєї незалежності. 4-го липня 1776 року 2-й континентальний Конгрес прийняв постанову про оголошення незалежності 13 англійських колоній, що стали першими штатами США.

ВАШІНГТОН. (ГА). 3 липня. Завтра, 4-го липня, в день проголошення американської незалежності, президент Трумен промовлятиме до американського народу.

США підписали статут ІРО

ВАШІНГТОН. (ГА). Сьогодні США формально підписали статут ІРО. Таким чином вони стали 21-ю державою, що підписала статут Міжнародної Організації Втікачів.

850 тис. ДП до Америки?

ВАШІНГТОН. (ГА) 3 липня. Група сенаторів, що складається з 6 республіканців і 2 демократів, подала законопроект, згідно з яким США мали б прийняти протягом наступних 4 років 850 тис. ДП і втікачів. А що теперішня Сесія Конгресу закінчується до 26-го липня, то автори не впевнені, що їм пощастить, щоб законопроект став законом.

Запрошено 22 країни

ПАРИЖ. (ББС). 3 липня. Англія і Франція розіслали сьогодні запрошення до 22 європейських країн з проханням взяти участь в обговоренні плану економічної відбудови Європи. Запрошено всі колишні ворожі країни, за винятком Німеччини. Копію надіслано советському представникові в Парижі амбасадорові Богомолу. До копії додано лист, в якому Англія і Франція висловлюють надію, що СССР ще може приєднатися до участі у відбудові Європи. Про свій крок Бевін і Бідо повідомили також європейську економічну Комісію ООН, однак, не запросивши її, бо до її складу входить і СССР, і тому це могло б уповільнити, а може й зірвати знову наради. Як гадають, конференція розпочнеться 12 липня. Запрошено такі країни: Португалію, Ірландію, Ісландію, Бельгію, Голландію, Фінляндію, Люксембург, Швейцарію, Італію, Данію, Норвегію, Швецію, Австрію, Югославію, Албанію, Грецію, Чехо-Словацьчину, Угорщину, Польщу, Румунію, Болгарію і Туреччину. Тобто всі європейські держави, за тимчасовим винятком Іспанії. Якщо ж в Іспанії відбудеться зміна уряду, сказав представник французького міністра закордонних справ, - то й її запросять.

Сьогодні ввечір Бевін вернувся в Париж. Наступного тижня Бідо вирушає до Лондону, щоб продовжувати наради в справі зближення майбутньої конференції.

Що ж далі: поділ Європи?

МОСКВА. (Дена-Ройтер). 1 липня. Офіційна пресою советська агенція ТАСС опублікувала у вівторок текст пропозиції міністра закордонних справ Молотова на попередньому засіданні в Парижі.

В повідомленні ТАСС'у говориться: „Конференція закордонних міністрів Франції, Англії і СССР визнає вагу прискороженого відновлення і дальшого розвитку національних економічних відносин спустошених війною європейських країн. Конференція є тієї думки, що здійснення цього плану можна полегшити завдяки економічній допомозі з боку США, про що склав заяву американський міністер закордонних справ Маршал 5-го червня.

На основі згаданого — подає ТАСС — конференція вважає за конче потрібне вжити таких заходів:

1. Організувати Допомоговий Комітет, що складатиметься з представників трьох великодержав і згодом буде доповнений представниками інших країн, які мають визначити економічні потреби окремих країн.

2. Підпорядкувати цьому Комітетові підкомітети, до компетенції яких входитимуть питання харчування, палива тощо. При цьому треба надавати перевагу представникам тих країн, які вклали свій внесок до загальної справи знищення ворога.

3. Допомоговий комітет має зібрати всі дані про розмір потрібної американської економічної допомоги і на цій основі опрацювати загальну програму.

ПАРИЖ. (Дена). На попередньому засіданні англійський міністер Бевін запропонував такий план:

Негайно утворити організаційний комітет, завдання якого було б

накреслити чотирілітню програму відбудови Європи. Програма мала б визначити:

а) Якою мірою можна здійснювати цей план підвищення продуктивності самих європейських країн і шляхом обміну наявних матеріалів між окремими країнами та

б) Якої допомоги потребують європейські країни з-зовні.

Організаційний комітет мав би звернутися до Маршала з проханням, щоб США допомогли опрацювати програму.

Як повідомлено, на засіданні трьох міністрів у вівторок французька делегація подала новий план, що загалом тільки незначно відрізняється від англо-французьких пропозицій.

Москва відмовилася

ПАРИЖ. (ЮП, ББС). 2 липня.

Сьогодні припинилася закордонна конференція міністрів Англії, Франції і СССР. Міністри не досягли ніякої згоди з приводу Маршалового плану відбудови Європи. Зрив конференції став неминучим, коли советський міністер Молотов відхилив також і компромісний план Бідо, запропонований у вівторок. Промова Молотова була витримана в дуже різкому тоні. Він заявив, що англо-французькі пропозиції призведуть до поділу Європи. В цьому випадку американські кредити служтимуть не для того, щоб полегшити видужання Європи, а навпаки, щоб деякі країни могли використати їх проти інших країн, як це найдоцільнішим буде здаватись деяким сильнішим державам в їх прагненні до гегемонії. Советський уряд, мовляв, вважає за потрібне попередити інших від таких наслідків; советський уряд ставиться співчутливо до співпраці народів, але

не може, мовляв, допустити, щоб більші народи використовували менших. Хоча компромісний план Бідо містив гарантії, що ніхто не втручатиметься в справи інших країн, Молотов обвинувачував, однак, Англію і Францію в таких намірах. Відповідаючи на закиди советського міністра, Бідо сказав, що Франція зробила все можливе, щоб тільки уникнути поділу Європи. Якщо ж тепер такий поділ станеться, то винуватимуть Совети. Бевін обвинувачував Молотова у навмисному перекручуванні фактів і заперечував советське твердження. Під кінець Бевін і Бідо дали зрозуміти, що вони продовжуватимуть наради без СССР.

Без Іспанії й СССР

ПАРИЖ. (Радіо-Мюнхен, РШТ).

3 липня. Сьогодні вранці советський міністер закордонних справ Молотов відлетів до Москви. Бевін і Бідо офіційно повідомили, що вони обговорюватимуть план економічної відбудови Європи без участі Іспанії і СССР. Об 11 год. обидва міністри відбули нараду. Сподіваються, що незабаром буде розіслано запрошення до всіх європейських країн, за винятком Іспанії і СССР, обмінятися інформацією з приводу Маршалового плану.

ПАРИЖ. (Радіо-Мюнхен). 3 липня.

Як повідомляє Ройтер із Парижу, рішення постави Бідо на конференції трьох означає поворотний пункт в повоєнних відносинах: Франція недвозначно стала на бік західних держав, відмовившись від ролі посередника. На цій конференції стався відкритий розрив: Советський Союз, що найбільше боявся поділу Європи, сам спричинився до утворення західного блоку.

Генеральна мобілізація в Китаї

НАНКІН. (ЮП). 2 липня. На засіданні народньо-політичної ради і провуду Куомінтану китайський уряд ухвалив розпочати генеральну мобілізацію для ведення „тотальної війни проти комунізму“. Першим кроком на цьому шляху є приєднання напіввійськової організації молоді, Сан Мін Чу І, до урядових військ. Верховний суд видав наказ про заборону комуністичної партії і розпорядився заарештувати її військового провідника ген. Мао Тсе Тун. Як перший успіх наступу урядових військ вважають здобуття Шепінкаю, важливого залізничного пункту між Мукденом і Чанчунем.

Третя англійська нота до СССР

БУДАПЕШТ. (Дена). 2 липня. Англійський уряд намагається далі одержати інформацію про розвиток

події в Угорщині. Англійський амбасадор в Москві М. Петерсон передав советському уряду третю протестаційну ноту, вимагаючи знову пояснень з приводу недавньої зміни угорського уряду. В Лондоні про зміст нової ноти покищо нічого не повідомлено.

Препозиції в справі збройних сил ООН

НЬЮ-ЙОРК. (Дена-Ройтер). США запропонували Раді Безпеки визначити такий склад збройних сил ООН: 20 дивізій піхоти, 3800 літаків і 200 військових кораблів. Англія, рекомендує, щоб збройні сили ООН склалися з 12 дивізій, 1200 літаків і 120 військових кораблів. Франція вважає за цілком достатню кількість 16 дивізій, 1275 літаків і 100 військових суден. Советський

Союз, що як відомо, виступає за якомога менші збройні сили ООН, досі не подав ніякої конкретної пропозиції. Він обстоює думку, що великодержави, кожна зокрема, мають посылати до збройних сил ООН однакові контингенти військ. Китай приєднався до англійської пропозиції.

Масарик про паризьку конференцію

ПРАГА. (ББС). 3 липня. Чехо-словацький міністер закордонних справ Ян Масарик про неуспіх паризьких переговорів сказав: „Це удар для нас усіх. Три великі держави розсварилися між собою, а малим народам доводиться розплачуватись“.

* КАНБЕРРА. (Радіо-Москва) 2 липня. Англійський фельдмаршал Монтгомері прибув до Канберри. Як повідомляють, він пробуде в Австралії 14 днів.

* ЛОНДОН. (ББС). 2 липня. В обох палатах оголошено, що міністерство домініонів буде переіменовано в міністерство зв'язків британської спільноти народів. За словами Етлі, дотеперішня назва зовсім не відповідає характерові сучасних відносин між Англією та іншими учасниками британської спільноти народів.

* БЕОГРАД. (ББС). 2 липня. Югославський уряд запротестував перед англійським урядом проти польотів англійських літаків над Югославією. Літаки нібито залітали з Австрії.

* НАНКІН. (ББС). 2 липня. Уряд генералісімуса Чан-Кайшека вирішив учора посилити наступ проти комуністів. Таке рішення прийнято на спільному засіданні народньо-політичної Ради і Комітету Куомінтану. Атмосфера була оптимістична, бо саме перед тим наспіли повідомлення, що з'єднання центрального уряду здобули важливий манджурський залізничний пункт Шепінкаю, прогнавши звідти комуністів.

* ВАРШАВА. (ББС). Польський сейм затвердив трирічний план відбудови Польщі. Селянська партія утрималася від голосування.

* ВІДЕНЬ. (ГА). 2 липня. На підставі угоди між Австрією і США Австрія одержуватиме домісія 400.000 тонн вугілля. Американська пропозиція викликала в Австрії велике задоволення.

* ЛОНДОН. (ББС). Афганістан вислав до Англії ноту з приводу теренів між р. Індом і афгано-індуським кордоном. Недавно в Афганістані заявлялось про потребу провести в цій частині референдум, щоб визначити, чи хоче населення приєднатися до Афганістану, чи Пакистану, чи Індустану.

* ЛЕЙК САКСЕС. (ГА). 2 липня. Бразилія підписала як 20-та нація статут ІРО — Міжнародної Організації Втікачів.

* БЕРН. (Радіо-Беромюнстер). В Європі ще нараховується 2 міль. втікачів. Більша частина з них бажає емігрувати до заморських країн.

* ЛОНДОН. (ББС). 2 липня. З наступної п'ятниці відкривається телефонний зв'язок між Англією і Польщею.

* КАїР. (ББС). 2 липня. Міністер-президент Нокрапі Паша прийняв сьогодні на аудієнцію советського амбасадора в Єгипті. Зустріч відбулася з ініціативи советського амбасадора.

* РІО ДЕ ЖАНЕЙРО. (ГА). 2 липня Бразилія розіслала до всіх американських країн запрошення взяти участь у конференції в справі оборони західної півкулі. Конференція почнеться 15 серпня.

* БУДАПЕШТ. (ББС). Угорський парламент схвалив 1-го липня трирічний план економічної відбудови Угорщини.

* ПРАГА. (ББС). 2 липня. Польський міністер-президент і польський міністер закордонних справ прибувають до Праги, щоб підписати польсько-чехо-словацьку торговельну угоду і договір про польсько-чехо-словацький союз.

* АТЕНИ. (ББС). 2 липня. Грецький міністер суспільної безпеки наказав заарештувати 48 членів комуністичної терористичної організації в Салоніках.

* ТОКІО. (ББС). 2 липня. Японський прем'єр-міністер Тетсу Катаяма сказав, що Японія заручує економічна криза й інфляція. Згідно з повідомленням кореспондента агенції Ройтер із Токіо, Англія і Австралія не поділяють погляду Мек Артура, що в Японії відбулася духовна революція.

Одна із занедбаних справ

Наша національна душа не в міру чутлива і тому то прославлена на цілий світ своєю здатністю дуже швидко й дуже гостро реагувати на всі прояви життя та суспільно підпадати їхньому впливові. Через це ми легко впадаємо в безкритичне захоплення, як також не менш легко піддаємося розчаруванню й зневірі, забуваючи при тому, що в житті нема ані абсолютного успіху, ані абсолютної поразки, а тільки певна, здійснена у деяким відсотковим співвідношенні, мішанина проявів додатних і від'ємних. А після такої осі надміру гострої й непропорційно інтенсивної психічної реакції впадаємо ми в стан духовного знечуження й настроєвої байдуності, перестаючи цікавитись усім тим, чим так гаряче захоплювались і жили ще напередодні.

Події недавньої війни, а зокрема експансивні прояви гітлерівського „Drang nach Osten“, що стали за джерело безмірного лиха і безмірних мук для нашого народу, зовсім підставно сколихнули були нашу психіку, бо справді такі потрясли цілим нашим національним життям і завдавали смертельних ран нашому народному організмові. Але ось проминуло якихось пару років, і все те починає проходити у повне забуття. Темпераментна наша вдача зосереджує свою увагу на поточних моментах життєвої проблематики і бездумно здає до архіву враження й переживання вчорашнього дня — такі глибокі й такі болючі, а тому й насправду незабувальні. Та хіба ж таки можна забути ті річки крові, те море сліз, той океан безмірного страждання, що його оце недавно поклав на вітар життєвого змагу наш народ-великоченник, опинившись в орбіті політики новітнього германського Аттила? Хіба не вопівав і далі не вопіє до неба кайнів чин націонал-соціалістичної Німеччини, довершений над нашим миролюбним, гуманним і лицарським у сповненні взятих ним обов'язків народом? Хіба не є зухвалою насмішкою над чесністю, людяністю та широкою доброзичливістю цього народу все те, що довершив над ним його німецький „визволитель“? Волосся стає дубом і кров холодне в жилах, коли слухаєш розповіді живих учасників та безпосередніх свідків тих жахливих подій, того організованого гітлерівськими „культуртрегерами“ святотатного коштунства над людиною й людською гідністю. Кілька мільйонів жертв цього венеситного Молоха, що заплатили йому криваву данину своїм життям або своїм розбитим щастям чи знищеним добробутом, пал-

ко кличуть з глибин своїх могил або покатованих душ і розтерзаних сердець, — кличуть якщо не до справедливої помсти, то бодай до справедливої оцінки тих незабутніх у своїм цинізмі фактів — до занесення цих фактів на незнищувальні сторінки історії.

Але що у нас конкретного в цій справі зроблено? Майже нічого. Бо ж пару книжок репортажно-бо, цілком не документально-го, а через те і не авторитетного змісту не можна вважати за гідну й практично-цінну форму фіксації для потреб нашої історії подій доби панування над нашим народом націонал-соціалістичного окупанта. А при доброму бажанні й при добрій організації можна було б зібрати справді неопівнений матеріал — вповні оригінальний як щодо його змісту, так і щодо його оформлення. Матеріал, що дійсно став би у пригоді не тільки українському політику, але також і українському вченому, як історикові, так навіть і етнографові, оскільки тая проклята доба гітлерівського панування над нашим народом полишила глибокий слід у психіці українського загалу. Найбільший матеріал до того дала акція модерного „ясиря“ — насильного вивезення у німецький полон соток тисяч нашої людності. Це ж вона, ця акція зродила „поезію муки та сліз“, дала імпульс для своєрідної народної творчості, спричинила постанови так оригінального і так могутнього з історичного погляду сучасного фольклору.

Щоб у більшій мірі зацікавити цю справу наші компетентні кола та притягнути до неї увагу фахових сил нашого ученого світу, подаємо тут один взірць, власне, уривок, згаданого фольклору. Автором, наведеної нижче „думи“ є молода українська дівчина-робітниця.

На чужій тій стороні Гляжко народлюсь...
Прийде нічка, прийде темна —
Де я пригорнусь.
Як же мені не плакати
Та ще й не тужити —
Сама живу на чужині,
Ні з ким говорити.

Роблю весну, роблю другу
І мови не знаю,
Тільки з одним соловейком
Розмовоньку маю.
Його пісень все слухаю,
Слухаю та й годі...
Соловейку, соловейку,
Стань мені в пригоді.

Допоможи, соловейку,
Лихові мойому —
Занеси листи від мене,
Занеси додому.

Далі вона звертається до матері:

ГІРКІ РОЗЧАРУВАННЯ І ПРОМЕНИСТІ НАДІІ

(Від нашого спеціального кореспондента)

Бостон, у липні.

Зрозуміло, що першим відрухом на новій землі було те, щоб наблизитися до тих людей нашої крові, що вже тут обжилися або й народилися. І тут нас чекали несподіванки.

Уявіть собі оселю нашого робітника, що по тяжких, правда, борсаннях у перших роках життя в „проклятій капіталістичній країні“, дійшов нарешті достатку і власного кута. Цим кутом є елегантна вілла в американському місті, з наймодернішими вигодами, які нікому з нас, європейців, навіть не снилися. Родина робітника має власний лімузин (авто). Живе приблизно так, як якийсь наш можновладця, з тою тільки різницею, що той наш можновладця нічого сам не робив, а жив з мастку чи чужої праці, а цей наш робітник працює.

Зустрічається з цим американським „гнаним і голодним“ у його власній оселі і з перших слів чує те від нього:

— Чому ж ви не їхали додому? Та це шось не так! Ну, розумію, можливо там є ще якісь економічні труднощі, якісь недотягнені, алеж не забувайте — то країна соціалізму, соціальної рівності, оборони прав людини, свободи. Хто вам порадив їхати сюди, в країну проклятого визиску і капіталізму? Ні, ні, не говоріть мені цього! Та ось візьміть пресу і перечитайте.

І поруч з усіма американськими галючими рептильками суне вам у руки писані нашою мовою, такі невинні своїм зовнішнім виглядом „Українські Щоденні Вісті“.

Ніякі ваші запевнення, що ви самі на власні очі бачили все те, „щастя“, відчували на собі той „соціалізм в одній країні“ і трохи не положили голову в тому солодкому „раю“, — закуриченого советофіла не переконують. Ви відходите від нього з твердою постановою ніколи більше з ним не зустрічатися і з єдино-гарячим побажанням, щоб цей тупоголовий йолоп опинився в тому „раю“ і бодай рік на власному горбі відчув його „соціалістичну“ ласку та „найдемократичнішу“ опіку.

Вас не дивував би якийсь бідар пролетар, що, втікши від своєї бідди, попав у чужу і мріє про по-

Ти ж казала, мамусенько,
Мене не забудеш
І як прийде неділенька,
То плакати будеш.
Ой, чи плачеш ти за мною,
А я все тут плачу...
Чи дождусь ж, моя рідна,
Що тебе зобачу!

У кого в грудях б'ється ще живе серце — не притрушене порохами життя і не вкрите його болотом, той зуміє відчуті глибоку трагіку, сховану в цих простих і широких словах. Це справді „людський документ“, а тим самим і „документ історичний“. Зібрати ось такі документи та надійно їх переховати — належить до одного із поточних наших обов'язків. Виконання його настільки вимагають від нас інтереси нашого, тяжко покривдженого народу. Як також і народу німецького, що, на підставі об'єктивних студій тих історичних матеріалів про свою недавню минувшину зможе легше відшукати справний шлях у свою національну майбутність, яка нарешті приєднає і його до сім'ї вільних народів відродженого демократичного світу.

Борис ЛИСЯНСЬКИЙ.

вернення з чужої до своєї, яка, хоч і тяжка, але своя, рідна. Але цікаво, що серед таких пролетарів, серед цих мачушиних синів знаходите більше зрозуміння до себе і орієнтації в справах, як у тих „гнаних“ із власними вилами.

Назагал советська пропаганда промостила тут серед наших навіголовків широкий шлях, яким іздить як хоче і куди хоче. Це одна сторона медалі.

Друга. Зустрічається з не-комуністами, але їхнє зацікавлення рідним краєм, його долею, життям нашого народу під чекістським канчуком і поза його впливом таке ж саме, як скажемо, наше корейськими справами, чи корейцями справами готентотів. Це — вже цілком випрані з усього українського душі, які, в ліпшому випадку, ще визнають свою кровну приналежність до нашого народу або ще говорять нашою мовою, але так само байдуже як усякою іншою.

ПАНАМЕРИКАНСЬКА УНІЯ

З Монтевідео, в Уругваї, в Південній Америці, повідомили, що бразильський президент Евріко Гаспар Дутра й аргентинський президент Хуан Д. Перон з'їздяться для наради у справі скликання міністрів закордонних справ на нараду. Тому, що така конференція була назначена на 1946 р. в Ріо де Женеїро, то це лише буде скликання відложеної конференції.

Конференція міністрів американських республік нагадує про існування міжамериканської системи, яку називають Панамериканською (тобто всеамериканською) Унією. Її засновано 56 років тому на Першій Міжнародній Конференції Американських Держав в 1890 році, і відтоді вона функціонує з різним щастям: раз вона більше активна, то знову притихає, але в певних моментах уміє заманіфестувати, даремно не існує та прилатна нетільки для американських держав, але й для світу. Відбуваючи свої конференції та з'їзди в різних випадках і для різних цілей, вона таки поширює та скріплює ідею панамериканської солідарності. Такого можна сподіватися і від наміченого з'їзду міністрів 21 американських республік.

З огляду на теперішній застій в Організації Об'єднаних Держав дехто вказує на Панамериканську Унію як на пригадку, що може існувати якась міждержавна організація лише на підставі самої умови, навіть і без війська чи поліції. Навіть у таким важкішій моменті, коли Аргентина під час світової війни пішла на руку державам Осі, в Злучених Державах ніхто не пропагував якоїсь мілітарної інтервенції, зверненої проти Аргентини. Минули важкі часи, Аргентина побачила, що загнала і тепер сама направляє помилку та вертає до повної американської солідарності.

Маючи на увазі оці речі, ставлять тепер Панамериканську Унію як взірць для Організації Об'єднаних Держав, якщо погодитися з засалою, що держави можуть існувати побіч себе і не мусять встрявати у внутрішні справи сусідів або дальше положених країн.

Найближче зібрання Панамериканської Унії має відбутися в грудні біжучого року в місті Богота, в республіці Колумбія, в Південній Америці. Завданням наміреного з'їзду має бути утривалення миру на Американській півкулі. Вже тепер серед 21 американських республік, зорганізованих в Панамериканській Унії, прийнялася засада, що напад на одну республіку за-

Ясно, що не можна цими прикладами узагальнювати стан всіх українців в Америці. Є тут прекрасні, широко-українські душі, що боліють нашими болями.

Очі найновішої еміграції мимоволі повернені назад, до того резервуару, звідки ще можна зачерпнути цілющої води. Тому не диво, що кожен часопис, кожен друкований рядок звітти, від вас, нас дуже цікавить, оживлює і бадьорить.

Америка з самої природи своєї є країною демократичною в найширшому розумінні цього слова, і все, що дихає справжнім демократичним духом, знайде тут собі почесне місце. Усе ж інше, просякнене нетерпимістю, дурною буттю, презирством і непошаною до чужих поглядів, хай зрозуміє, що з таким „вантажом“ нема чого сюди й рватися.

О. НАМОРЧУК.

грожує всім іншим. Мабуть зрбування непевного політичного положення на земній кулі спричиняється до закріплення цієї засади. З відчуття взаємної оборони вистає теж і взаємний респект. Коли республіки розуміють, що кожна з них може бути нападена, а тоді кожна ненападена може стати в пригоді для нападеної, то з такого розуміння приходить відчуття потреби взаємно себе посилювати, а не ослаблювати. Це добре зрозуміли Злучені Держави й Мехіко. Не зважаючи на це, що одна держава сильніша, а друга слабша, обидві змагають до цього, щоб собі взаємно помогти.

Переходячи з оцієї малої спілки держав до великої, тобто до Організації Об'єднаних Держав, можна вказати на потребу такої солідарності між країнами, що творять цю Організацію вищого роду. Коли б в такій організації всі відчували потребу взаємної допомоги для скріплення себе, а не для ослаблення, тоді можна б досягнути по ідеалу: прогнати раз на все війну, а завести всесвітній мир не на підставі погроз, а на підставі несення допомоги один одному в потребі. Можуть об'єднатися у війні, то чому не можна б об'єднуватися для мирної праці? На американським континенті стає це можливим, але тому, що нема тоталітарних держав.

(„Свобода“ ч. 119, 1947).

Повідомлення

Управа СУЖ'у повідомляє, що П-й З'їзд членів Спілки Українських Журналістів відбудеться 12-13 липня ц. р. в місті Етлінген, коло Карльсруе, Український ДП табір.

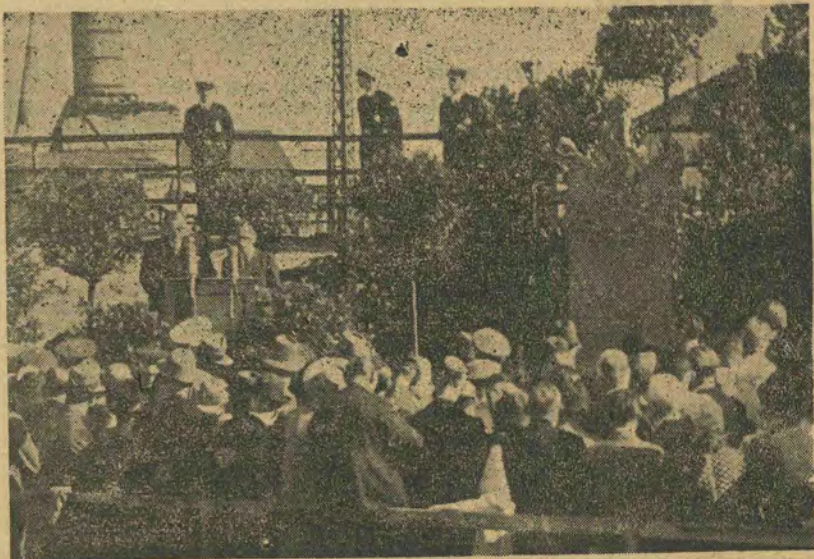
На двірці в Карльсруе подають інформації українські пластуни.

Коли б хто з членів Спілки з якихось причин повідомлення не одержав, просимо на з'їзд прибути без повідомлення.

Управа СУЖ'у.

ПОПРАВКА

У ч. 33 „У. В.“ в статті „США на історичному роздоріжжі“ (середня шпальта 15-16 pp.) згори надруковано: „Англія, що розвивається в напрямку імперії“, а треба: „...що розвивається в напрямку відмирання імперії“

19-го червня 1947 р. з нагоди дня коли 100 років тому до Німеччини прибув з Америки перший корабель „Вашінгтон“ і тим самим почато німецько-американський заморський поштовий зв'язок, в Бременському порту відбулося відкриття пам'ятника сотих роковин поштового зв'язку.

На фото: Під час урочистого акту коло старого шлюза в Бремені фені. Промовляє директор американської військової влади в Бремені Томас Ф. Дан. Праворуч: пам'ятник на честь 100 роковин німецько-американського поштового зв'язку. (Дена-Більд).

„Я С И Р“

(Олекса Степовий „Ясир“. Худ. оформл. М. Григор'єва 47 р.)

Треба тільки вітати ініціативу Олекси Степового, що він видав цей маленький, але чепурно оформлений Григор'євим збірничок листів жертв гітлерівської „Нової Європи“.

Лише шкода, що він дуже той збірничок малий. Проте це провина не Степового, а нас усіх, а передусім тих, кому про те відати належить. Аж стає боляче, аж соромно стає за всіх нас. Та хто ж як не ми найбільше вистраждали, ми — ОСТ-и, ми — оті тавровані, як справжні каторжні, що перенесли на собі увесь жах, на який тільки були здаті антисоціальної потвори, що командували над нами і в тій „Новій Європі“. Вистраждали найбільше ми, але й сказали про горе своє найменше.

В обігу, по суті три книжки з різним талантом, але всі наспіх написані про нас, в німецьких кацетах. Але про видання фундаментальної книги, отієї білої книги, про чорну роботу над нами гітлерівських бандитів, ми й по днес не спромоглися нічого ані зібрати, ані зредагувати, не говоримо вже видати. А така біла книга оригінальних документів, листів, офіційних розпоряджень, фотознімків і т. д. і т. п. нам потрібна і то конче потрібна не тільки для світу, не тільки для прийдешніх поколінь, а конче потрібна для самих нас, емігрантів.

Не легковажити цими справами, не мусимо ще раз наслідувати нашу старшу генерацію, що матеріали надзвичайної цінності доби нашої революції не спромоглася опублікувати. Щоправда, мусимо тут обвинувачувати не лише еміграцію, але й цілу забручанську Україну з еміграцією на чолі, за те, що вона архів українських визвольних змагань не опублікувала, а таке видання напевно мало б не менше значення ніж

кулуарні розмови чи внутріукраїнські справи.

Та повертаємось до книжки.

„Тату, не пускайте Ярину до Німеччини, хай вона краще вдома повіситися, ніж приїде сюди проклинати той день, коли народилася. Отака „Нова Європа“. Та ми її всі пам'ятаємо.

Збірничок цікавий. Цікавий з різних боків, і може придатися в деякій мірі і до виучування світогляду авторів тих листів і тієї творчості, рівною ж мірою і до яскравої характеристики нечуваного хамства, що на нього здатна людина там, де основний спосіб управління — тиранія.

Коли я читаю ці листи, я не дивуюсь. Я бачив ще „симпатичніші“ картини. Німці, що й казати, хвацькі, але оті, „з найдемократичнішою“ в багатьох моментах перевершували і напевно й сьогодні перевершують німців. А проте як націонал, так і советсько-соціалістичний спосіб управління людьми характеризуються лиш одним коротким словом: жах. На Соловках казали — зелений жах. Саме про цей жах написано в цьому збірничку.

„Напевно я не переживу всього цього знущання над собою“ — пише Віра з Берліну. „Не можливо, дорога сестричко, неможливо“, пише Оля з Ляйпцигу.

„У цих сірих, смердючих, напівторемних буднях я забула... що це є на світі щось, крім бруду, лайки і голоду. Тут жах, ви розумієте жах... Він тут страшний і невимовний“, пише Марина з Крафельда.

З усіх листів може найбільш інтересний, поза всіма іншими предметами, лист інтелігентної дівчини ОСТ-овки Ганни із Сан-Георгіна на Шварцвальді:

„Григорій, я не писала Вам... Період останніх 6 місяців, це період страхів і кошмарів. Але доля примхлива. Нас звільнено, кажуть, що ми може-

мо їхати додому. Тепер, тобто тоді, як у нас немає дому... Я в Німеччині третій рік. Три жорстокі роки. Роки морального злому, духової і фізичної боротьби, як на морі в нічну бурю, без будь-якого „я“.

І це життя. Так... життя. Хто хоче знати йому піну нехай спитає у мене. Я знаю, що воно коштує. Я не вчиталася з книжки і в казці не почувала. Але я бачила смерть. Я бачила її страшну і немилосердну. Вона заглядала мені в вічі, шкірила зуби. Страшна така... смерть.

Але доля, судьба, я залишилася жити. Тепер я знаю, що таке життя. О знаю, повірте! Мені 19-тих, а у мене біліє голова. На цій великій наковалні світу, ми під молотом, Грицю! Так, ми під молотом. Хіба сліпий того не бачить. І це нас вчить. І давно вже воно нас мучило, та ми не збагнули того, а тепер оці факсрбахи дошкунули нас до живого.

Ви знаєте, Грицю, я майже рада, що доля викинула нас із того злиденного, сонного життя у багатій хаті, де господарював чорт знає хто, а ми насупившись мовчали. А тепер, така немилосердна доля вирвала нас з обіймів рідної землі і кинула сюди, у цю жорстоку пашу заходу. А тут нас учать!...

Так, я їду додому. Ось зараз, запліщила очі і бачу її мою Батьківщину безкраю, під високим небом, з ласкавим сонцем, з широким Дніпром!...

Пишу не знаючи де Ви тепер. Отак на щастя. Хотіла їхати додому, щоб жити, хотіла просити Вас: благословіть, як одержите цього листа. Але... не поїду.

З пошаною до вас Ганна.

Читаючи ці листи і народню творчість „ОСТ-ців“ мимоволі пригадуєш ту жалюгідну агітацію про збільшення східних українців, яку так з легкої руки ворогів української нації, дехто з так званих „культуртрегерів“ іноді ще й сьогодні проповідують. Цей досить великий уривок, з цього прекрасного листа, я навімисне тут подаю, як лектуру для тих „культуртрегерів“.

Недоглядом Олекси Степового є те, що не подано у збірничку жадної фотокопії з листів, мало приділено уваги формально-документальному моменту. Офіційним документом — збірничок служити не може. А із збереженням певних правил, це видання, позавсім іншим, мало б повне значення документа.

Всюди втікачі. Під час недавніх заколотів в Індії багато людей тікали із загрозованих областей, щоб урятувати своє життя. На фото: Втікачі з околиць Лягори з усіма своїми пожитками після прибуття до Делі. (Дена. НІТ-Вільд).

В цілому ж цей добрий почин треба вітати, а тим, кому про ті справи належить відати, конче треба зробити відповідні ділові висновки.

С. ПІДГАЙНИЙ.

Під знаком єдності

(Із залі Загального З'їзду Українського Студентства 29-30 червня 1947 р.)

29-го червня о 3-ій годині дня в залі студентського клубу інтернаціонального табору в Фраймані (передмістя Мюнхену) д-р П. Мельник, від імені Всестудентської Координаційної Комісії відкрив нараду з'їзду, повідомивши, що прибули делегати від усіх діючих студентських громад і товариств, в кількості 64 осіб. Перше питання, що викликало жваву виміну думок — чи мають право ухвального голосу також члени обох уступаючих Управ — ЦЕСУС'у і ЦеСУС'у, як це передбачено Всест. Коорд. Комісією, — розв'язано позитивно і цим стверджено наявність 86 мандатів (тобто, 64+22 члени обох Управ).

Це було справедливо, бо в складі обох Управ було 6 членів (по 3 від кожної) Коорд. Комісії, яка провела всю підготовчу роботу, скликала даний З'їзд єдності і в очак зібраного студентства стала вже живим символом єдності студентської організації, що її так прагнула душа студента-рядовика.

Обрається президію З'їзду в складі трьох осіб і двох секретарів. На голову з'їзду обрано д-ра В. Янова. Після ряду привітань від різних організацій та установ З'їзд затверджує з невеликими змінами (переважно щодо черговості точок) порядок нарад і правильник З'їзду. З черги З'їзд обирає Комісію-

матку, уповноважуючи до цього Коорд. Комісію і Голову З'їзду — разом 7 осіб, потім статуткову комісію — в складі 5 осіб і резолюційну комісію — 11 осіб.

З'їзд слухав звіт Координаційної Комісії і короткі інформаційні звіти обох голів Централей: д-ра П. Мельника від ЦЕСУС'у і Клавдія Білінського — від ЦеСУС'у. Відчитано протокол Всестудентської Координаційної Комісії в справі об'єднання українського студентства, протокол, що його прийняли попередні окремі студентські з'їзди: III-й З'їзд ЦЕСУС'у як базу, а IV надзвичайний з'їзд ЦеСУС'у — в абсолютному текстовому звучанні:

«Обидва дотеперішні центральні об'єднання: ЦеСУС і ЦЕСУС зливаються в одну центральну організацію під назвою «Центральний Союз Українського Студентства» (ЦЕСУС).

Цей факт злиття має за ціль підкреслити, що Центральний Союз Українського Студентства не є новою організацією, але є легальним спадкоємцем обох організацій, зокрема, що він є пересемником світлої 25-літньої традиції Центрального Союзу українського студентства і тому вдержує його

назву, а з другого, що є він також переємником півторарічних зусиль та відданої праці Центрального Еміграційного Союзу українського студентства на студентському закордонному відтинку».

В дискусії по звітах В. Білінський підносить питання відповідності за брошуру „За правопорядок в студентському середовищі“. Кл. Білінський від імені ЦеСУС'у вяснює З'їздові, що брошуру видало представництво ЦеСУС'у на Німеччину без відома Централі, що ЦеСУС не солідаризувався з нею, а навпаки, засудив її, видавши офіційну свою публікацію „За встановлення ладу на студентському терені“.

Делегатів задовольняє вяснення Клавдія Білінського. На вяснення делегата Іващука, доповнене Кл. Білінським, З'їзд ухвалює: «Засудити брошуру „За правопорядок в українському студентському середовищі“ і всі подібні усні та писемні публікації, що були ведені в невідповідний спосіб, плямуючи тим добре ім'я українського студентства». Дальшу пропозицію — показати персонально автора згаданої брошури — З'їзд відкинув.

По дискусії З'їзд схвалює звіт Координаційної Комісії і приймає до відома інформаційні звіти обох голів студентських Централей. Настає історична хвилинка. Годинник показує 13 г. 20 хв. Голова З'їзду піднесеним тоном, чітко вимовляю-

чи кожне слово, піддає голосуванню внесок: „Хто є практично за тим, щоб сьогоднішній З'їзд допровадив до Об'єднання українського студентства — зволить піднести мандат угору“.

Заля на мить прившкла. І враз цілий ліс рук з мандатами злітає догори. Сяють обличчя делегатів, сяють обличчя гостей і президії. Рахувати голоси нема потреби. «Хто проти?» — питає голова. Секунду-дві учасники З'їзду перезираються, відчувається нервово напруження: невже хтось є? Це напруження відчуває і президія, відчувається за столиком преси. Але ніхто не наважився спровокувати урочисту мить. Серед 86 учасників З'їзду нема жадного, хто б був проти студентської єдності. „Хто здержується?“ Павза. — „Нема нікого!“ — констатує Голова З'їзду. В залі вибухають довгі бурхливі оплески. Так само одногласно, під оплески цілої залі, З'їзд виносить гаряче признання Всестудентській Координаційній Комісії за її плідну і віддану працю на полі об'єднання українського студентства.

Дякуючи делегатам, Голова З'їзду підкреслює логічність і слушність назви „Центральний Союз Українського Студентства“, головню з огляду на велике виховне значення традиції в суспільному і національному житті, а також з погляду наших зв'язків і становища на полі міжнародних взаємин.

Не підлягає ніякому сумнівові, продовжував д-р Янів, що ми за всяку ціну повинні обстоювати своє право говорити від імені всього українського студентства, а не лиш еміграційного. А це тим паче зобов'язує нас до узгляднення тягlosti, традиції, до переємства всіх тих надбань і досягнень, які вже раніш здобуло українське студентство, організоване в свій Центральний Союз.

Кульмінаційний пункт З'їзду перейдено. Після обговорення Статуту єдиної Централі Українського Студентства, З'їзд обирає новий провід в такому складі: Управа з 11 осіб: Голова — д-р Залуцький, заступники Голови — Макаренко і Гута, секретарі: д-р Горбач і Жуковський та ще 5 референтів (референтури: організаційна, допомога, фінансова, культ.-суспільної праці, преси, міжнародних зв'язків). На Голову Контрольної Комісії обрано д-ра В. Янова, заступниками д-ра П. Мельника і д-ра В. Білінського. На Голову Суду обрано Клавдія Білінського. Осідок Централі — Мюнхен.

Наступний З'їзд має бути ще цього року, делегатів на З'їзд обирають — одного на 50 членів — станові студентські організації (громади) з правом ухвального голосу і можуть посилати — по 1 делегату з дорадчим голосом — різні студентські ідеологічні, конфесійні та спортові товариства.

А. ЮРИНЯК

ГОВОРИТЬ ЧИТАЧ

**3 життя Об'єднання Українських
Ветеринарих Лікарів**

Не так давно відбувся другий звичайний З'їзд Об'єднання Українських Ветеринарих Лікарів. Схвалено звіт і уділено абсолютній Управі. Обрано установи (Управу, Контр. Комісію, Суд) в новому складі. Через те, що передбачається виїзд членів Об'єднання за межі Німеччини, до складу управи обрано ще трьох членів, що мають в найближчому часі виїхати до Америки, Канади і Франції. Ці члени Управи в новому місці побуту мають завдання репрезентувати своє Об'єднання і вживати заходів до дальшого переселення інших членів та організувати допомогу тим, що залишаться в Німеччині.

За рік праці Об'єднання в цілому вийшло досить жваво діяльність: Управа згуртувала до ста своїх членів, що розкидані по всіх зонах, почала наладнювати зв'язки з своїми членами в інших країнах світу. Для підвищення кваліфікації було організовано одностайні семінари з суміжних фахів. Останній семінар з рибництва, був дуже вдалий, виявив можливості праці ветер. лікарів в цій галузі.

На майбутнє, поряд з іншими укладами, ухвалено організувати довготривалі курси з птахівництва, відгодівлі тварин і лабораторної діяльності. По закінченні курсу учасники одержать відповідну посвідку. Це дасть можливість ветеринарному лікарю в чужих країнах набувати права лікарської практики. Переводиться реєстрація і складання чергових груп курсантів.

З'їзд привітав десять своїх членів, що в минулому році набули докторські титули в німецьких і українських високіх школах.

Ми сподіваємося, що це лише початок. В майбутньому, де б не були, українські ветеринарні лікарі завжди будуть в перших лавах не тільки професійного, а й культурного, в ширшому розумінні, життя.

Бажаємо новій Управі на цій дорозі і на майбутнє доброго успіху.

Член Об'єднання, Ів. Р-я.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Маємо інформації, що українські ДП, які тепер проживають в чужою національних або міжнародних таборах, можуть, якщо бажать, перейти до українських таборів ДП.

Для цього треба заінтересованим групам українців звертатися до місцевих повітових або обласних представництв української еміграції, а якщо таких нема просто до ЦПУЕ „Антверпен, Юденберг 8/П та подати: скільки українців живе в даному чужоземному або міжнародному таборі і скільки з них хоче переселитися в український табір.

На основі цих даних можна буде клопотатися про переселення цих людей до українських таборів.

Центральне Представництво
Укр. Емігр. в Німеччині

Вийшов друком у В-ві „Універсальне Бібліотека“ популярний літератур.-публіцистичний нарис Дм. ЧУБА

„Шевченко в житті“

Книжка ілюстрована портретами Шевченка та його друзів і приятелів, зокрема кн. Репніної, Жуковського, Брюлова, Куліша.

Стор. 48, ціна 4 НМ. Набувати в більших українських книжкових крамницях та кіосках. Гуртові замовлення (на які дається книжка) надсилати на такі адреси:

- 1. Українська книгарня, Дахауерштрассе 9/Д;
- 2. „Українське Мистецтво“, Регенсбург, Гангоферсділонг, Зігфрідштр. 4.

Вне появился новый налад книжки генерала

М. Капустянського

„Похід українських армій“

на Київ - Одесу в 1919 році - ЦІНА 3 НМ.

Замовляти в Кооперативі КОС, Мюнхен 8, Розенгаймерштрассе, 46-а.

РОЗШУКИ

- Анатоль Сидор розшукує двоюрідну сестру Тоню та Ліду Бредихіну Тоню Півневу. Адреса: Новий Ульм, ред. „Укр. Вісті“.

- Толочин Павло розшукує своїх рідних і знайомих. Відомості надсилати на адресу „Українські Вісті“.

- Рідних і знайомих — Хоменко Григорій. Писати на „Українські Вісті“ для Анатолія.

- Рідні і знайомі відгукніться на адресу „Українські Вісті“ для Посеви Ів.

- Сім'ю Верховчан - Святослав Гаврилович Чорнобровець. Anatoliy Jascuk, Winzer (am Donau), b.Degendorf, Ukr. Lager, Bl. 5. (для С.Ч.).

- Рідні і знайомі відгукніться на адресу „Укр. Вісті“ для Василя Ганжі.

- Рідні і знайомі, відгукніться! Гордеева Анастасія і Желябін Кирило Лліч. Писати на „Українські Вісті“. 2

- Боренькому Юркові є лист в адміністрації „Українські Вісті“. 8-6

- Описковича Миколу — писати на „Українські Вісті“ для Дмитра.

- Волчанську Софію,Зубенка Олександра, Мартиновську Галину розшукує Зубенко Сергій. Писати: Friedrichshafen, Flakkasern. 1

- Родичів та знайомих — Максава Марта. Писати: Passau, Sedanstr. 42. 3

- Пелехову Анну розшукує сестра Марія. Писати на „Українські Вісті“. 2

- Брюшенка Василя з родиною розшукує брат Брюшенко Іван, Міттенвальд, табір Егеркерзерне. 1-1

- Купя Федора та Штанька Василя розшукує Штанько Кирило, Міттенвальд, Егеркерзерне, Б-4, к. 5. 4-2

- Сина Юру та знайомих — Деркач Михайло з дружиною, (16) Kassel—Oberwehren, Mattenbergstr. 27. A. Mahrenholz. 7-6

- Рідню і знайомих розшукує Міля Романів, (16) Франкфурт/М., Шіфферштрассе 50/П (Пфайль). 9-1

- Рідних та знайомих з Холмщини — Ростислав Жеребенький, Hamburg-Neugraben, (Ukr.-Lager) Falkenberg. 10-1

- Д-ра Скібінського Володимира з Дрогобича, Зарембу Олексія з Волині та інших знайомих — Ялюк Петро, Hamburg-Neugraben, (Ukr.-Lager) Falkenberg. 11-1

- Балуха Степана з Батич, пов. Перемішль,розшукує Осип Слівинський. Salzburg, Lager Lexenfeld, Austria (Oesterreich). 12-1

- Форостяного Івана Артемовича, народження 22. 4. 1924 р., музикант розшукують батьки — Форостяна Текля Никифорівна, Firma Relle und Neffe, Linzerbundesstraße 21/b, Salzburg (Austria). 13-1

- Хто знає про Клімку Ліпницьку із села Колодівки, Скалацького повіту. Пошукують криві з Америки. Воків Михайло. Stuttgart-Zuffenhausen, Grenadierkasern. 14-1

ДО НАШИХ ЗАМОВЦІВ

Подаємо таксу оплати за надрукування оголошень в нашому часописі: 1 стор. — 600 НМ, 1/2 стор. — 350 НМ, 1/4 стор. — 200 НМ, 1/8 стор. — 100 НМ, 1/16 стор. — 50 НМ, 1/32 стор. — 25 НМ. В тексті — 100% надписки.

РОЗШУКИ — 50 пфеніг. за кожне окреме слово.

Належну суму слід надсилати разом з текстом оголошення.

Без попередньої оплати — оголошень друкувати не будемо.

Адміністрація.

Часопис «УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ» виходить ТРИЧІ НА ТИЖДЕНЬ: у середу, п'ятницю і неділю.

Приймається передплата:
На 1 місяць — 6 НМ
" 3 " — 18 НМ

Ціна окремого числа 50 ПФ.

Організуйте групову передплату та зголосуйтеся для кольпортажу. — Кольпортжам звичка 20%. — У справах передплати, одержування часопису, зміни адреси тощо — звертатися листово і особисто до Адміністрації

Administration „Ukrainski Wisti“
Neu-Ulm, Ludwigstr. 10.

Видавничя Спілка
„УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ“
РЕДАГУЄ КОЛЕГІЯ.

Головний редактор Ів. БАГРЯНИЙ.

Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи, а з приводу невмістних дописів листується лише в особливих випадках. — Дописи і листи в справах редакційних адресувати не окремим редакторам, а Редакції:

Redaktion «Ukrainski Wisti»
Neu-Ulm, Ludwigstraße 10.

Редактори приймають особисто в українському таборі Н. Ульму — Блюк «А», від 8-12 год. щоденно, крім суботи.

Authorized by Information
Control Division

Druck: — Ukrainische Zeitung
Neu-Ulm — Ludwigstraße 10.

До статті „Крізь призму державности“

(«Українські Вісті» ч. 26 (84) від 13. VI. 47.)

Статті на тему нашої державности читає кожний українець з великим зацікавленням. Є потреба подібні статті писати так, щоб їх могли зрозуміти всі, а не тільки політики. Я прочитав статтю „Крізь призму державности“, але зрозумів з того не багато. Не тому, що автор не хотів чи не міг ясно висловити свої думки, а тому що для нас ще не існує справжньої демократії, коли офіційно заборонено займатися політикою. Ні одна з наших партій не може виступити відкрито з своєю програмою, а не знаючи цих програм, не можна зрозуміти, за що вони гризуться. Прочитавши згадану статтю, я здивовано подумав: чому автор статті називає наших гетьманців „монархістами“? Чи може вони самі себе так називають? Мені здається, що коли вони гетьманці, то не монархісти і навпаки.

Українські гетьмани завжди вибиралися або призначалися, але не отримували влади в спадщину від батьків, вони не були монархами, чому ж гетьманців тепер зовуть монархістами? Гетьмана з більшою підставою мржна назвати президентом, ніж монархом. Якщо гетьманці справді бажать монархії з передачею влади в спадщину, то вони не є гетьманцями. Монархія на Україні зникла з занепадом князівської держави. Гетьманський період у нашої історії не був монархією. На гетьмана обиралися людина не за ознакою народження, а за ознакою заслуг перед народом та за мудрість.

Мабуть наші гетьманці є справжніми гетьманцями, а не монархістами. Під словом „гетьман“ треба розуміти „президент“, звичайно з великими уповноваженнями, подібно до президента США, а не до президента в сьгоднішній Угорщині чи Чехо-Словаччині. Держава мусить мати голову, чи назвемо ми його гетьманом чи президентом від цього справа не зміниться, це зовсім не заперечує ідеї республіки. Мені здається, ні республіканці, ні гетьманці не втраять своїх принципів, якщо вони зрозуміли одні одних — об'єднуються.

Але автор статті „Крізь призму державности“ висуває ще одну групу, а саме революціонерів. Для мене звучить це дуже дивно. Я думаю, що всі українські політичні угруповання змагають до повалення чужого панування над нашим народом, до національної революції і тому всі вони, включно з гетьманцями є революціонери, але автор статті надале цією почесною назвою лише якусь одну групу. Якщо під словом революціонери розуміти українських партизанів, що проливають свою кров на наших рідних землях, то тут на еміграції нема українських революціонерів. Від того, що одна група тут на еміграції хвалить партизанську боротьбу, а друга вважає цю боротьбу за недоцільну, вони обидві не є — партизанами. Мова йде про методи боротьби з ворогом, а не про принципи цієї боротьби.

Метода обезкровлення нашого народу та винищення самих себе є дуже дорога і могла б бути оправдана лише абсолютною впевненістю в успіх. Але такою нерівною боротьбою не можна звільнити навіть таких країн як Румунія (з її королем) чи Чехо-Словаччина (з її президентом), не кажучи про Україну, де ворог сидить уже так давно і так міцно. Чи може хтось думати, що СССР дозволить розглядати українське питання на Раді Безпеки? Треба цінити і поважати навіть тих, хто слово скаже про Україну, не кажучи уже про тих, хто віддає за неї свою кров і життя. Я низько схиляю голову перед цими національними героями, але це не повинно означати, що я не маю права думати про доцільність цієї боротьби і шукати інших метод. Що ут злочинногд, коли я думаю, що проти танків треба вислати танки, проти літаків — літаки, а проти атомових бомб, треба мати щонайменше — атомові бомби. Без загиби держави Сталіна, України не звільниш, а цю державу не міг повалити навіть німецький хижак з його військовою машиною. Що ж дивного, коли є люди, що скептично відносяться до партизанщини. Але навіть ті, що свято вірять в ту боротьбу, мають тут на еміграції те саме завдання, що й ті, які скептично до цієї боротьби відносяться. Треба підготувати світову думку, створити в головах державних мужів світу погляд на Україну, як на країну поневолену велетнем і чекає визволення.

Серафим СТИНЯНСЬКИЙ.

Українська різбярська робітня

в Бецнау

приймає замовлення на

різбярські вироби

в стилі бойківському

Альбоми в різних форматах,	ціна від 150 до 225 НМ
Касетки " " "	80 " 150 "
Хрести 30 x 18 см.	80 "
Папіросниці	40 "
Комплект до писання (каламарі, бібуляр, ніж, ручка, попелничка)	350 "

Гарно виконаний, з доброго матеріалу замовлений товар висилаємо до трьох тижнів за післяплатою.

Замовлення слати на адресу: Ukrainische Volkskunst-schnitzerei (14 b) Kressbronn a/Bodensee Betznau „zur Sonne“.